

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 grudnia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Pruszkowie, III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Mirosław Barszcz

Protokolant: st.sekr.sądowy Katarzyna Nowicka

po rozpoznaniu w dniu 18 grudnia 2018 r. w Pruszkowie

na rozprawie

sprawy z powództwa małoletnich G. M. (1) i G. M. (2) reprezentowanych przez przedstawicielkę ustawową J. L. (1)

przeciwko J. M.

o alimenty

I. zasądza od pozwanego J. M. na rzecz małoletniego syna G. M. (1) urodzonego (...) w W. alimenty w kwocie 750 (siedemset pięćdziesiąt) złotych miesięcznie płatne do rąk przedstawicielki ustawowej małoletniego J. L. (1) do dnia 10-tego każdego miesiąca z góry z odsetkami w wysokości ustawowej za opóźnienie w płatności którejkolwiek z rat począwszy od dnia 27 sierpnia 2018 roku;

II. zasądza od pozwanego J. M. na rzecz małoletniej córki G. M. (2) urodzonej (...) w W. alimenty w kwocie 750 (siedemset pięćdziesiąt) złotych miesięcznie płatne do rąk przedstawicielki ustawowej małoletniego J. L. (1) do dnia 10-tego każdego miesiąca z góry z odsetkami w wysokości ustawowej za opóźnienie w płatności którejkolwiek z rat począwszy od dnia 20 września 2018 roku;

III. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

IV. odstępuje od obciążania pozwanego J. M. kosztami sądowymi;

V. znosi koszty procesu między stronami;

VI. wyrokowi w pkt. I i II nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

W dniu 27 sierpnia 2018 r. do Sądu Rejonowego w Pruszkowie wpłynął pozew małoletnich G. M. (1) i G. M. (2) reprezentowanych przez przedstawiciela ustawowego J. L. (1) przeciwko J. M. o zasądzenie alimentów od pozwanego na rzecz małoletniego powoda G. M. (1) w kwocie po 1 900 zł miesięcznie, oraz na rzecz małoletniej powódki G. M. (2) w kwocie po 1 700 zł miesięcznie (k. 3-10).

W uzasadnieniu pozwu wskazano, iż przedstawicielka ustawowa powodów J. L. (1) i pozwany J. M. pozostawali w nieformalnym związku, z którego posiadają dwójkę małoletnich dzieci, G. M. (1) urodzonego w dniu (...) oraz G. M. (2) urodzoną w dniu (...) Pozwany w dniu (...) r. został skazany na (...) r. W chwili wniesienia pozwu J. L. (1) zamieszkiwała wraz z dziećmi w domu przy ul. (...) w B., stanowiącym własność pozwanego, jednakże od czasu jego aresztowania dom ten miał pozostawać na całkowitym utrzymaniu matki powodów, która oceniła koszt tego utrzymania na kwotę

ok. 810 zł miesięcznie. W dalszej części pisma wskazano, że J. L. (1) prowadzi działalność gospodarczą w postaci (...), z której osiąga dochód w wysokości ok. 1 900 zł miesięcznie, a dochód ten nie jest wystarczający do zaspokojenia podstawowych potrzeb jej małoletnich dzieci, które zostały szczegółowo opisane w załączonej do pozwu tabeli, w której miesięczny koszt utrzymania G. M. (3) oznaczono na kwotę 3 977,44 zł, zaś koszt miesięczny utrzymania G. M. (2) oznaczono na kwotę 3 565,75 zł (zestawienie kosztów utrzymania G. M. (1) i G. M. (2) – k. 20-28). W uzasadnieniu wysokości żądania dotyczącego G. M. (1) wskazano, że małoletni powód jest osobą (...), co przekłada się na stosunkowo wyższe koszty utrzymania. W utrzymaniu powodów ich matkę dotychczas wspierała jej rodzina, niemniej jednak z tego tytułu miało już powstać istotne zobowiązanie po jej stronie, w związku z czym uzasadnione stało się wystąpienie z powództwem o alimenty. Żądane kwoty alimentów zostały wskazane przy założeniu, że pozwany powinien partycypować w połowie kosztów utrzymania swoich dzieci, co uzasadnia fakt, że chociaż nie uczestniczy on w ich wychowaniu w zakresie sprawowania nad nimi osobistej opieki, to z uwagi na jego sytuację nie byłoby zasadnym przyjmowanie wyższego udziału w kosztach utrzymania dzieci. W dalszej części uzasadnienia wskazano, że pozwany w przeszłości osiągał znaczne dochody i obecnie ma on możliwości zarobkowe i majątkowe pozwalające na zaspokojenie zgłoszonych w pozwie żądań (uzasadnienie pozwu – k. 6-11).

We wniesionej w dniu 10 października 2018 r. odpowiedzi na pozew J. M. przychylił się do pozwu i wniósł o rozpoznanie sprawy bez jego obecności przez zasądzenie alimentów w żądanej kwocie, wnosząc przy tym o zabezpieczenie wypłaty alimentów w przyszłości poprzez ustanowienie hipoteki kaucyjnej na nieruchomości położonej w B. przy ul. (...), której pozwany jest właścicielem, do wysokości przewidywanej łącznej kwoty sumy orzeczonych alimentów do momentu ukończenia przez powodów nauki (odpowieź na pozew – k. 108-109).

Z uwagi na powzięcie wątpliwości co do motywów uznania powództwa przez pozwanego, na rozprawie w dniu 18 grudnia 2018 r. Sąd postanowił przeprowadzić postępowanie dowodowe w sprawie na podstawie art. 213 § 2 kpc.

Stanowiska stron nie uległy zmianie do zamknięcia rozprawy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Urodzony w dniu (...) G. M. (1) oraz urodzona w dniu (...) G. M. (2) pochodzą z nieformalnego związku (...) oraz J. M.. Małoletni mieszkają wraz z matką w domu przy ul. (...) w B., stanowiącym własność J. M. i pozostają tam pod wyłączną pieczę J. L. (1). Ich kontakt z ojcem sprowadza się do odbywanych 1-2 razy w miesiącu wizyt w zakładzie penitencjarnym, w którym J. M. przebywa od ok. (...) lat. J. L. (1) i J. M. nie są już ze sobą w związku.

G. M. (1) oraz G. M. (2) nie posiadają własnego majątku ani źródeł dochodu. Nie były na ich rzecz zasądzone alimenty.

W przeszłości J. L. (1) i J. M. wspólnie ponosili koszty utrzymania swoich dzieci, jednak od aresztowania pozwanego w (...)r. ciężar utrzymywania G. M. (1) i G. M. (2) spoczywa na matce dzieci. Potrzeby mieszkaniowe powodów zaspokajane są jednak w części przez J. M., bowiem to w stanowiącym jego własność mieszkaniu zamieszkują zarówno powodowie, jak i sprawująca nad nimi pieczę matka, przy czym ta ostatnia ponosi koszty utrzymania domu, do których zaliczają się opłaty za energię elektryczną w wysokości 150 zł miesięcznie, wodę w wysokości 125 zł miesięcznie, śmieci w wysokości 36 zł miesięcznie, gaz w wysokości od 300 do 500 zł w okresie zimowym i w niższej wysokości w okresie letnim, ochronę w wysokości 40 zł miesięcznie oraz podatek od nieruchomości w wysokości 450 zł rocznie. W przeszłości J. L. (1) uiszczala również wynoszące 2 000 zł miesięcznie raty kredytu zaciągniętego na wykończenie domu, jednak kredyt ten został już spłacony. Poza powyższym pozwany nie udziela żadnego materialnego wsparcia dzieciom, a z oczywistych względów nie jest on również w stanie brać udziału w ich wychowaniu.

G. M. (1) jest uczniem (...)klasy szkoły podstawowej. Chodzi w szkole na obiady. W ramach szkoły jeździł na 3 wycieczki, które pociągają koszty ok. 50-80 zł jednorazowo. W wakacje był na obozie sportowym, którego koszt to 1600 zł. G. M. (1) ma wadę wzroku, co wiąże się z potrzebą zakupu okularów kosztujących ok. 500 zł raz na dwa lata oraz dwoma rocznie wizytami u okulisty za 150 zł. Ponadto małoletni cierpi na (...), co wiąże się 2-3 wizytami u (...)w ciągu roku, które to wizyty kosztują 150 zł i wiążą się z koniecznością opłacenia badań kosztujących od 150 do 350 zł. Małoletni ucześnieza na zajęcia sportowe z (...)– koszt 60 zł miesięcznie oraz wydatki na strój sportowy. Dodatkowo

chodzi na (...)4-5 razy w tygodniu za 45 zł za jedno zajęcia. Uczęszcza na korepetycje z języka angielskiego – koszt 160 zł miesięcznie.

Usprawiedliwione koszty utrzymania małoletniego G. M. (1) wynoszą ok. 2100 zł miesięcznie. Na jego miesięczne koszty utrzymania składają się wydatki na wyżywienie w wysokości ok. 500 zł miesięcznie, obiady szkolne w wysokości 80 zł miesięcznie, ubrania w wysokości ok. 200 zł miesięcznie, środki czystości i kosmetyki w wysokości ok. 100-140 zł miesięcznie, zajęcia dodatkowe (robotyka, korepetycje, zajęcia sportowe) w wysokości ok. 400 zł miesięcznie, wydatki szkolne w wysokości ok. 100 zł miesięcznie, wydatki na rozrywkę i kulturę ok. 100 zł, koszty wakacji ok.150-200 zł, udział w kosztach mieszkaniowych w wysokości 270 zł miesięcznie, wizyty lekarskie 100-150 zł oraz inne wydatki w wysokości ok. 100 zł.

G. M. (2) jest uczennicą (...)klasy szkoły podstawowej. Chodzi w szkole na obiady. Ma (...), co wymaga stosowanie (...)za ok.100-200 zł miesięcznie. Była na jednej wycieczce szkolnej. W wakacje była na obozie (...), którego koszt to 700 zł. Chodzi na (...)180 zł miesięcznie) i (...)80 zł miesięcznie).

Usprawiedliwione koszty utrzymania małoletniej G. M. (2) wynoszą ok. 2050 zł miesięcznie. Na jej miesięczne koszty utrzymania składają się wydatki na wyżywienie w wysokości ok. 500 zł, obiady szkolne w wysokości 80 zł, ubrania w wysokości ok. 200 zł, środki czystości i kosmetyki w wysokości ok. 200 zł, zajęcia dodatkowe ((...), (...)) w wysokości ok. 260 zł, wydatki szkolne w wysokości ok. 100 zł, wydatki na rozrywkę i kulturę ok. 100 zł, koszty wakacji ok.100-150 zł, udział w kosztach mieszkaniowych w wysokości 270 zł, wydatki remontowe 100 zł, oraz inne wydatki ok. 100 zł.

J. L. (1) ma (...)lat i osiąga dochody z prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej w postaci (...). Wykazywane przez nią dochody to kwota ok. 2000 zł miesięcznie. Ponadto J. L. (1) otrzymuje łącznie 1000 zł w ramach programu 500+ oraz kwotę 500 zł tytułu zasiłku. Poza tym J. L. (1) uzyskuje istotne wsparcie finansowe ze strony jej rodziców, dwóch sióstr oraz brata (kilkaset złotych miesięcznie). Pomoc ta będzie podlegała w przyszłości spłacie w sytuacji, gdy J. L. (1) uzyska finansowe możliwości. Matka powodów nie jest właścicielem nieruchomości ani ruchomości o znacznej wartości, przy czym ma do dyspozycji samochód marki A. o wartości 50 000 - 70 000 zł, należący formalnie do jej ojca. J. L. (1) nie cierpi na żadne choroby i dolegliwości, nie jest również istotnie zadłużona u podmiotów trzecich. W ostatnie wakacje razem z dziećmi była we W.. Całościowy koszt wyjazdu to 2500 zł.

J. M. nie pracuje i od (...) r. przebywa w (...), gdzie odbywa karę (...) W dniu (...) r. orzeczono w stosunku do niego (...). Należności pozwanej na rzecz Skarbu Państwa z tytułu (...) przekraczają kwotę 35 000 zł i nie są to jedyne zobowiązania finansowe J. M.. Sąd z urzędu powziął wiedzę, iż równoległe do tego postępowania przed Sądem Rejonowym w Pruszkowie toczy się sprawa z powództwa J. M. w przedmiocie jego obowiązku alimentacyjnego w stosunku do innego dziecka (sygn. akt. III RC 335/18).

W przeszłości pozwany prowadził działalność gospodarczą w zakresie (...)i (...), z której osiągał dochody, według J. L. (1), w wysokości ok. 12 000 zł miesięcznie. Przed (...) r. pozwany nabył własność nieruchomości położonej w B. przy ul. (...) (drugi adres tej samej nieruchomości ul. (...)). Obecnie pozwany pracuje nieodpłatnie w (...), przy czym miał on możliwość podjęcia pracy odpłatnej, z której to możliwości nie skorzystał.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie przesłuchania J. L. (1) (protokół płyta CD k. 145) oraz następujących dokumentów: odpis skrócony aktu urodzenia G. M. (2) – k. 12, odpis skrócony aktu urodzenia G. M. (1) – k. 13, , oświadczenie o stanie rodzinnym, majątku, dochodach i źródłach utrzymania J. L. (1) – k. 15-19, zestawienie kosztów utrzymania G. M. (1) i G. M. (2) – k. 20-28, potwierdzenia przelewów dokonanych przez A. L., I. L. i D. L. – k. 35-83, dokumentacja medyczna G. M. (1) – k. 31-33, dokumentacja medyczna G. M. (2) – k. 33, potwierdzenia przelewów dokonanych przez J. L. (1) z tytułu opłat na radę rodziców w (...) nr 1 w B. – k. 115-116, k. 121-122, pokwitowanie uiszczenia przez J. L. (1) opłaty za zajęcia dodatkowe G. M. (2) – k. 117, potwierdzenia przelewów dokonanych przez J. L. (1) z tytułu opłat za zajęcia dodatkowe G. M. (1) – k. 118-120, k. 123-128, potwierdzenia przelewów dokonanych przez J. L. (1) z tytułu opłat za wyjazd G. M. (1) na turnus R. 2018 – k. 129-130, zaświadczenia o dochodach – k. 134-135

Ustalenia Sądu znajdują uzasadnienie w przeprowadzonych dowodach. Wskazać należy, że dokumenty złożone do sprawy przez strony nie budziły wątpliwości Sądu. Część z nich została złożona w kserokopiach, jednak nie było podstaw do kwestionowania ich prawdziwości.

Sąd nie oparł się na paragonach złożonych do sprawy, albowiem nie są one rachunkami imiennymi i nie stanowią one dowodu zakupu określonej rzeczy lub usługi dla konkretnej osoby.

Aczkolwiek stan faktyczny w niniejszej sprawie nie jest sporny między stronami postępowania, Sąd przeprowadził w niej postępowanie dowodowe i ustalił, że przedstawione przez J. L. (1) pisemne zestawienie kosztów utrzymania G. M. (1) i G. M. (2) (k. 20-28) oraz przeprowadzony na tę okoliczność dowód z przesłuchanie J. L. (1) (płyta CD k. 145) nie były w pełni wiarygodne. Zdaniem Sądu J. L. (1) znacznie zawyżyła swoje koszty utrzymania. Ocena ta została podyktowana zasadami wiedzy ogólnej i doświadczenia życiowego.

Krytycznie należało podejść m. in. do podawanych przez J. L. (1) kwot przeznaczanych przez nią na wyżywienie, kieszonkowe, odzież, wyposażenie zajmowanych przez dzieci pokoiów, oraz rozrywki takie jak kino lub imprezy dziecięce. Nie sposób w szczególności przyjąć, że G. M. (1) lub G. M. (2) rzeczywiście potrzebują 2 kg mięsa tygodniowo, 70 zł na „imprezy dziecięce” miesięcznie, 10 nowych bluz czy też odpowiednio 10 lub 7 nowych par spodni krótkich każdego roku. W tych zakresach w świetle zasad doświadczenia życiowego Sąd nie dał wiary słowom J. L. (1).

Zdaniem Sądu brak było potrzeb rozszerzenia postępowania dowodowego w sprawie. Sąd oddalił wnioski w przedmiocie zeznań świadków A. L., D. L. i I. L., gdyż uwzględnienie tych dowodów jedynie spowodowałoby zbędną przewlekłość tego postępowania. Okoliczności wskazane w tezach dowodowych mogły być uzyskane w przesłuchaniu J. L. (2). Ostatecznie Sąd nie kwestionował pomocy finansowej rodziny wobec J. L. (1) wobec dołączenia znacznej ilości wydruków przelewów bankowych.

Sąd zważył, co następuje:

W rozpoznawanej sprawie strona powodowa domagała się zasądzenia od J. M. alimentów na rzecz małoletniego powoda G. M. (1) w kwocie po 1 900 zł miesięcznie, oraz na rzecz małoletniej powódki G. M. (2) w kwocie po 1 700 zł miesięcznie.

Ocenę żądania zasądzenia alimentów na rzecz małoletniego powoda należy rozpocząć od wskazania, iż na obydwójgu rodzicach ciąży obowiązek lożenia na utrzymanie dzieci, które nie są jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie (art. 133 kro). Zakres tego obowiązku, zgodnie z art. 135 kro, wyznaczają z jednej strony usprawiedliwione potrzeby osoby uprawnionej, z drugiej zaś zarobkowe i majątkowe możliwości osoby zobowiązanej, przy czym wykonywanie obowiązku alimentacyjnego może polegać także, w całości lub w części, na osobistych staraniach o utrzymanie lub wychowanie dziecka. A przez usprawiedliwione potrzeby należy rozumieć nie tylko elementarne potrzeby polegające na zapewnieniu minimum egzystencji, ale także takie, które stworzą uprawnionemu normalne warunki bytowania odpowiadające jego wiekowi, stanowi zdrowia i statusowi rodziców. Należy mieć zatem na względzie zarówno koszty utrzymania dziecka (wyżywienie, mieszkanie, leczenie, odzież) jak i koszty jego wychowania (pielęgnacja, opieka, dbałość o rozwój fizyczny i intelektualny).

Na podstawie art. 213 § 2 kpc Sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa.

W przedmiotowym postępowaniu, po analizie złożonych przez strony pism procesowych Sąd doszedł do przekonania, iż istnieją wątpliwości, czy uznanie powództwa nie zmierza do obejścia prawa. W takiej sytuacji uznanie powództwa należało uznać za bezskuteczne i przeprowadzić postępowanie dowodowe w sprawie.

Oba roszczenia powództwa opiewały na łączną kwotę 3600 zł miesięcznie. Już wstępnie Sąd posiadał wiedzę, iż pozwanego obciąża jeszcze obowiązek alimentacyjny na rzecz innego dziecka niż powodowie (w toku sprawa III RC 335/18). Wysoce prawdopodobnym była również kwestia obciążeń pozwanego wynikających z (...). Pozwany w

swoim piśmie procesowym wskazał, iż niestety nie może obecnie wywiązywać się ze swoich powinności wobec dzieci. Potwierdził, iż jest (...), a jego możliwości zarobkowe są minimalne, a wręcz realnie żadne. Pozwany wskazywał na zasadność ustanowienia hipoteki kaucyjnej na nieruchomości do wysokości łącznej sumy alimentów do momentu ukończenia przez powodów nauki. Pozwany potwierdził, iż został wydany w stosunku do niego wyrok (...). Z treści pism procesowych nie wynikałoby, iż pozwany posiadał jakiś majątek poza nieruchomością, na której zamieszkują małoletnimi powodowie z matką.

Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego Sąd utwierdził się w zasadności bezskuteczności uznania powództwa wobec możliwości obejścia prawa. Z obejściem prawa mamy do czynienia w sytuacji, gdy strona poprzez swoje stanowisko procesowe chce uzyskać inny cel, niż wynika to z jego stanowiska, w szczególności chce pokrzywdzić osoby trzecie.

Prócz poprzednich wątpliwości doszły więc ustalenia w zakresie obciążeń pozwanego wynikających z (...) (co najmniej 31 500 zł). W takiej sytuacji Sąd musiał wziąć pod uwagę treść art. 1025§ 1 kpc określający kolejność zaspokajania wierzycieli w wyniku postępowania egzekucyjnego, na podstawie którego należności alimentacyjne korzystają z pierwszeństwa w zaspokajaniu przed innymi należnościami za wyjątkiem kosztów egzekucyjnych. W konsekwencji Sąd uznał, iż uznanie powództwa w zakresie alimentów w łącznej kwocie 3600 zł, przy braku dochodów i zasądzonych alimentach na rzecz trzeciego dziecka i obciążeniach na rzecz Skarbu Państwa zmierza do obejścia prawa.

W takiej sytuacji uznanie powództwa nie związało Sądu, który musiał przeprowadzić postępowanie dowodowe na wszystkie okoliczności istotne w sprawie.

Przechodząc do oceny zgłoszonego w rozpoznawanej sprawie żądania w pierwszej kolejności należy wskazać, iż wysokość alimentów od J. M. na rzecz jego małoletnich dzieci G. M. (1) oraz G. M. (2) nie była do tej pory uregulowana. Do aresztowania pozwanego, które miało miejsce w (...) r. Wcześniej J. M. oraz J. L. (1) wspólnie ponosili koszty utrzymania swoich dzieci, jednak po tej dacie pozwany zaprzestał uczestniczyć w ich utrzymywaniu oraz wychowaniu zarówno poprzez udział osobisty jak i pomoc materialną (za wyjątkiem umożliwienia powodom oraz ich matce zamieszkiwania na stanowiącej jego własność nieruchomości). Uznać zatem należy, iż co do zasady zgłoszone przez przedstawicielkę ustawową powodów roszczenie o alimenty od pozwanego jest zasadne.

Niezasadna była natomiast wskazana przez stronę powodową wysokość należnych G. M. oraz G. M. (2) alimentów. W ocenie Sądu usprawiedliwione koszty utrzymania obojga powodów oscylują wokół kwot 2050- 2100 zł miesięcznie na każde z nich, które to kwoty pozwalają na zaspokojenie ich rzeczywiście usprawiedliwionych potrzeb. Sąd uznał zatem, że (jak już wskazano w części uzasadnienia dotyczącej ustaleń faktycznych) usprawiedliwione potrzeby powodów są znacznie niższe od wartości wskazanych przez J. L. (1). Ze wskazań wiedzy ogólnej oraz doświadczenia życiowego wynika, że wartości te zostały znacznie zawyżone przez przedstawicielkę ustawową powodów.

Poszczególne zakwestionowane przez Sąd pozycje wydatków są możliwe do dokonywania. Nie zasługują jednak na uznanie ich za usprawiedliwione w sytuacji majątkowej i zarobkowej obojga rodziców. W żaden sposób nie można przyjąć by kwoty 3977,44 zł na rzecz powoda i 3565,75 zł na rzecz powódki, tj. łącznie 7543,19 zł miesięcznie zasługiwały na uznanie ich za usprawiedliwione, gdy matka małoletnich zarabia ok. 2000 zł miesięcznie, a ojciec małoletnich od wielu lat jest (...), bez pracy, (...), a jedyny jego majątek to nieruchomość, na której zamieszkują powodowie.

Ustalając zakres usprawiedliwionych potrzeb powodów Sąd miał na uwadze, iż wydatki na ich utrzymanie nieco przewyższają przeciętne wydatki dla osób w podobnym wieku, co wynika z problemów zdrowotnych, z jakimi boryka się każde z powodów. Sąd dostrzega, iż w pozwie wniesiono o zasądzenie na rzecz G. M. (1) alimentów wyższych o 200 zł od kwoty alimentów żądanych na rzecz jego siostry, jednakże biorąc pod uwagę stan faktyczny istniejący w chwili zamknięcia rozprawy należało przyjąć, że koszty zaspokojenia usprawiedliwionych potrzeb obojga powodów są zbliżone. Z dowodu z przesłuchania J. L. (1) wynika bowiem, że obecnie także G. M. (2) ma problemy zdrowotne powodujące wydatki, mianowicie cierpi ona na (...).

Przy ustalaniu wysokości należnych powodom alimentów Sąd miał również na uwadze sytuację pozwanego, którego możliwości zarobkowe są bardzo ograniczone, a ponadto ciąży na nim wiele zobowiązań pieniężnych, wśród których można wymienić należności alimentacyjne na rzecz innego niż powodowie dziecka oraz potencjalne należności z tytułu(...). Odnosnie zakresu przesłanek wpływających na wysokość obowiązku alimentacyjnego należy zważyć, iż wysokość świadczeń alimentacyjnych od osoby zobowiązanej do alimentacji zależy nie tylko od usprawiedliwionych potrzeb osoby uprawnionej, ale także od możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego, które stanowią górną granicę tego obowiązku. Decydująca zatem dla ustalenia wysokości obowiązku alimentacyjnego J. M. w niniejszej sprawie stała się ocena jego realnych możliwości zarobkowych i majątkowych.

Art. 136 kro mówi, iż jeśli w ciągu ostatnich trzech lat przed sądowym dochodzeniem świadczeń alimentacyjnych osoba, która była już do tych świadczeń zobowiązana, bez żadnego powodu zrzekła się prawa majątkowego lub w inny sposób dopuściła się jego utraty albo jeżeli zrzeka się zatrudnienia lub zmieniła je na mniej zyskowe, nie uwzględnia się wynikłej stąd zmiany przy ustalaniu zakresu świadczeń alimentacyjnych. Konsekwencje wynikające z tego przepisu nie mają jednak zastosowania w przedmiotowej sprawie. Pozwany już od 2012 roku przebywa w zakładzie karnym, a J. L. (1) dopiero w 2018 roku wystąpiła do Sądu pierwszy raz z powództwem o zasądzenie alimentów.

Pozwany ma obecnie ograniczone możliwości zarobkowe. Należy jedna przyjąć, iż ma potencjalne możliwości uzyskania pracy, nawet w warunkach (...). Miał już możliwość podjęcia pracy odpłatnej, ale z tego nie skorzystał. Możliwości zarobkowe pozwanego są jednak na poziomie najniższego wynagrodzenia bądź kwoty niewiele wyższej.

Pozwany nie posiada żadnego majątku poza nieruchomością zabudowaną położoną w B.. W domu na tej nieruchomości zamieszkują małoletni powodowie wraz z J. L. (1), która dokonała znacznych nakładów na tą nieruchomość poprzez dokonanie szeregu prac budowlanych, wykończeniowych i instalacyjnych. Pozwany w znacznej części więc zapewnia potrzeby mieszkaniowe małoletnich dzieci. Nie można więc przyjąć, iż nieruchomość ta może być spieniężona na poczet jego obowiązku alimentacyjnego. Przy uwzględnieniu innych zobowiązań pozwanego, w tym alimentacyjnych, należy stwierdzić, iż nie jest on w stanie w pełni sprostać potrzebom małoletnich powodów. Jego aktualne możliwości zarobkowe stanowią górną granicę możliwych do zasądzenia od niego alimentów, niezależnie od tego, iż to na J. L. (1) ciąży obowiązek sprawowania bezpośredniej pieczy nad dziećmi w całości.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Rejonowy doszedł do przekonania, że J. M. winien łożyć na utrzymanie dzieci sumy niższe niż domagali się powodowie. Jako takie Sąd przyjął kwoty po 750 zł miesięcznie na każde dziecko, łącznie 1 500 zł miesięcznie, co mieści się w granicach możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego oraz pozwala na zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb G. M. (1) oraz G. M. (2) przy uwzględnieniu udziału finansowego J. L. (1) i uzyskiwanych przez nią świadczeń.

Z wszystkich wyżej wymienionych względów, na podstawie art. 133 § 1 kro w zw. z art. 135 kro, orzeczono jak w punkcie I i II sentencji, oddalając powództwo małoletnich w pozostałym zakresie.

Rygor natychmiastowej wykonalności został nadany wyrokowi w punkcie I i II na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 kpc.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 kpc. Sąd odstąpił od obciążania pozwanego kosztami sądowymi, z uwagi na jego wysokie potencjalne zadłużenie na rzecz Skarbu Państwa oraz ograniczone możliwości zarobkowe.